

GLAS NARODA

(SLOVENSKE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(La. Corporation)

Frank Balmer, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and address of above offices:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto vsega leta na Ameriki	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Za četrt leta	za pol leta	\$8.50

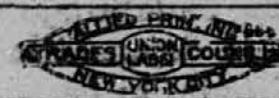
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan in vse mali nedelji in praznici.

Dopisi bres podpisa in osebnosti se ne pribudejo. Denar ne bi blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembah kvara napovedati, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališčo nameri, da izbere najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

ŠKOF MANNING IN PROHIBICIJA

Neki newyorški dnevnik je vprtišal razne ugledne osobnosti za imenje glede prohibicijске postave.

Na vprašanje je prvi odgovoril Right Reverend škof William T. Manning, načelnik največje episkopalne škofije v Združenih državah.

In pogodil jo je takole:

"Prohibicija je največji poskus v smeri proti napredku Združenih držav. Obsežnosti in važnosti tega poskusa zaenkrat sploh še ni mogoče pojmiti, ker je preveč važen in preveč obsežen."

"Priznam sicer, da ljudje bolj pijejo kot so pili prej, da so bolnišnike polne ljudi, zastrupljenih z nezdravo pičajo, da se val zločina širi, da se mladi ljudje udajajo pičači in da je ponekod zavladala korupcija, o kakršni nismo niti sanjali."

"Priznati pa moramo nadalje, da nam to črno sliko slikajo tisti, ki bi radi prohibicijo odpravili."

"Prohibicijске postave ne smemo presojati po njem vplivu na gotovo skupine ljudi, pač pa po njem vplivu na vso deželo..."

To so značilne besede visokega cerkvenega dostojanstvenika, ki priznava neizmerno gorje in zlo, pa ga v isti senci priporoča.

In še nekaj je treba pripomniti.

Episkopaleci so najvztrajnejši zagovorniki prohibicije v Združenih državah.

Njihov škof Manning pa skuša nabratit petnajst milijonov dolarjev, da bo zgradil novo katedralo.

Ko človek prosi, zlata usta nosi in se boji zamere posebno od tistega, od katerega upa kaj dobiti.

ROCKEFELLER IN FORD

Zadnje dni se vrši po ameriškem časopisu velika debata o Rockefelljerjevem in Fordovem bogastvu.

Casnikarji skušajo na vse pretege dognati, koliko ima kateri in kateri ima več.

Toliko so se zedinili, da ima Ford dosti več kot pa Rockefeller.

Natančne številke seveda niso znane in najbrž ne bodo znane nikoli.

Navzlic temu so pa precenili, da imata stari in mlađi Rockefeller nekako devetsto milijonov dolarjev, dočim ima Ford približno dva bilijona — nekako dva tisoč milijonov dolarjev.

To je ogromna svota, katere si niti sam Ford predstavlja more.

Ford in Rockefeller sta si ustvarila svoja ogromna premoženja s pomočjo svoje lastne prebrisanoosti in s pomočjo delavskih žuljev.

Mi ne simpatiziramo niti z Fordom, niti z Rockefelljerjem, ker se drži njunih milijonov kri ubogega reže-trpina.

Če pa obadva prethtamo in precenimo njuno delovanje, moramo priznati, da si je Ford z malo bolj slovenskimi sredstvi ustvaril svoje premoženje kot pa Rockefeller.

Ford ni nikdar sežigal otrok, kot jih je sežigal svoje časno Rockefeller v Ludlowu, Colo.

Ford ni nikdar dušil žensk, kot jih je dušil Rockefeller v Calumetu, Mich.

Ford ni nikdar streljal štrajkarjev, kot jih je streljal Rockefeller v Trinidad, Colo.

Ford ni nikdar plačeval svojim sužnjem tako nezranno nikoli med kot jih je plačeval in jih še plačuje Rockefeller po vseh oseminštiridesetih državah ameriške Unije.

V tem tiči malenkostna razlika med dvema najboljegatjima Amerikancema.

Dopisi.

Philadelphia, Pa.

Tukaj se ponesrečil rojak Antona Hlebanja, doma iz Kranjske gore na Gorenjskem. 5. februarja zvečer je padel tako nesrečno po stopnicah, da ni prebil glavo. Zdravnik je takoj odredil, da mora v bolnico na operacijo, ali ni bilo pomoči. Pri padcu se je onesvetil in ni prišel več k zavesti. Umrl je 7. februarja ob 4. uri zjutraj. Bil je veseloga značaja. Star je bil 42 let. Zapušča vdovo in 8 otrok. Pogreb bo 10. februarja ob 9. uri na Holy Redeemer pokopališču. Pozdrav!

Joseph Kozole.

Barberton, Ohio.

Svoječasno sem bila napisala dva skromna dopisa za naš list G. N., kar je čitateljema gotovo še v spominu. Za tisto nedolžno malenkost je pa nekdanja krčmarica v Barberton poslala nekakšno izjavo v list "Amer. Slovence".

Pravi, da jo kar ljudje na cestah ustavljam in vprašujejo, zakaj tako hvali list Glas Naroda. Opravjuje se, da tisto ni res in da ona ne hvali omenjenega lista in ga nikdar ni. In nikoli da niše pisarila v omenjeni list.

Nadalje mi tudi predhabeval neko drugo osebo, da piše zame dopise, in pravi, naj podpišeš popolni naslov pod svoj dopis, da ne bodo ljudje misili in pomotoma imeli mene za njeno osebo.

Sedaj ji pa odgovorim na njeno izjavo in povem kar naravnost, da je tista njena izjava kakor nekak poziv na dvojboj. Laž je, kar pravi, da jo ljudje izpršajo in vstavljajo na cestah, zakaj da tako hvali G. N. Ampak vse je lahko, da ona ustavlja ljudi, na cestah in ulicah in jim narekuje, naj tako ravnajo, kot je po njem očekujem.

Ali v Barbertonu je nobeden ne pripozna za diktatorja in tako jo tudi jaz ne. Meni ne bo diktirala.

Da se ji še bolj dokáže njen podpolno počenjanje, naj omenim že nekoliko. Ko se je bil Glas Naroda zavzel za nesrečne poplavljence, sem bila poslala en dolar v omenjeni fond ter čestitala listu, da se je v resnici zavzel za mnogo več.

Zakaj se ni takrat oglasila krčmarica z imenom sličnim mojemu, in izjavila, da tistega ni ona pisala. Menda zato ne, ker je bil poslan skromni dolar nesrečnemu.

Ker nisem jaz taka dopisovalka, da bi se vrikal v nepotrebljivo stvar, ne bi bila napisala mojega drugega dopisa, ali slučajno sem bila naročila list Glas Naroda v staro domovino svoji materi in sem tudi poslala natančen naslov, komu se ima list pošljati.

V omenjenem dopisu sem bila malo počivalila list Glas Naroda, kar tudi zasluži, ako ravno se dobra roba sama hvali. In to si omenjeni krčmarica šteje v sramoto, ko pravi, da ljudje misijo, da je ona spisala omenjeni dopis.

V tistem mojem dopisu je bilo označeno, da sem jaz naročila list za svojo mater, zapisala nihjime naslov. Moji materi je ime Neža, njeni pa Špela. In moja mati že živi, njeni je pa že mnogo let v temen grobu. Bog ji daj mir in pokoj! To njeni prijatelji in prijateljice dobro vedo in jim je znano, zato je ni niti eden vprašal tisto kar ona trdi.

Krčmarica upije kakor žrjav, da ona ne mara list G. N. in se ni nikoli z njim strinjala. Jaz jo pa vprašam, zakaj je bila pa dolgoletna narodčica nanj, kakor je tudi sedaj, indirektno na drugo sebo. In hognigavedi, mogoče je ona drugačna milijanca, kakor pa bila v javnosti.

Jaz tudi ne dvomim, da bi bila ona v resniči, kar pravi, da je namreč vsorja katoličanka in Bogudana. V tem, ko je se obravalo krčmo, je vse kaj drugača govorila, kakor pa sedaj. Tukrat so bili

lepo impotirala v register. Slučajno je tudi rekla, da kdor je zelo pobojen, je tudi strašno ludicev. Tisto je tudi sedaj nji slišeo in tudi nji odgovarja.

Nadalje še omenim, da nisem jaz še nikoli nobene stvari napadala v javnosti, nobene osebe in tudi nobenega časopisa ne. Krčmarice pa tudi ne bi bila sedaj omenila in opisala označeni položaj, da me ni izvalla.

Zato sem bila pa primorana povediti, kar ji gre in kar bodo čitatelji tudi razvideli, da je povsem pravilno. Ako ji pa je ne zadostuje, jaz pa še prihodnjič kaj več povem, da bo še bolj razodeta.

Ako sem pa jaz kak časopis počivalila, nisem s tem nobenega napadla. Kar je žloveku dopade, ima polno pravico da se počivalno izrazi, kadar ga je volja. In danes ni taka stvar postavno prevedana v Združenih državah.

Jennie Troha.

Helper, Utah.

Dne 31. januarja se je vršil tukaj lep pogreb. Na Castle Gate, Utah, je umrla rojakinja Mrs. Joe Nučič, rojena Klobučar. Stara je bila 39 let ter je bila doma iz Podgrada na Dolenskem. Tukaj začušča žalujočega soproga in šest otrok, kajih najmlajši je star šest let.

Pri društvu ni bila nobenem, ker kadar je hotela pristopiti, se jo zdravnik zavrgli zastran srčne bibe. Pogreb je bil veličasten. Udeležilo se ga je precej društev z stavami ter veliko število mnenj prijateljev in prijateljev.

Dne 27. januarja sta dva maskiranja Italijana napadla rojakinja J. Pogačnika v Castle Gate, Utah.

Pogačnik je znan v tej okolici pod imenom "Kajuc". Prišel je ves utrujen in zamazan z dela ter delal ogenj v peči. Naenkrat sta stopila izza vrat dva maskirana Italijani ter zahtevala od njega denar. Rojakinja J. Pogačnik si pa ni dosti poniščila. Zakadil se je v oba ter jima strgal maski z obraza. Spoznal je oba lopova. Bila sta oči in sin. Unel se je boj, ki je trajal kakor pol ure. Metal ju je kot snov na svoji revni bajti. Prišli so sosedje, pa si niso upali skozi vrata, dočiljuju je, da bo bilo vredno.

Ali v Barbertonu je nobeden ne pripozna za diktatorja in tako jo tudi jaz ne. Meni ne bo diktirala.

Da se ji še bolj dokáže njen podpolno počenjanje, naj omenim že nekoliko. Ko se je bil Glas Naroda zavzel za nesrečne poplavljence, sem bila naročila list Glas Naroda v staro domovino svoji materi in sem tudi poslala natančen naslov, komu se ima list pošljati.

Ker nisem jaz taka dopisovalka, da bi se vrikal v nepotrebljivo stvar, ne bi bila napisala mojega drugega dopisa, ali slučajno sem bila naročila list Glas Naroda v staro domovino svoji materi in sem tudi poslala natančen naslov, komu se ima list pošljati.

Dne 3. februarja so dobili mr. Andreja Škufo, ki je predkratki prišel za delom iz Leadville, Colo.

Vreme je zaenkrat jako lepo. Pozdrav!

Poročevalec.

Kontrola radija zagotovljena.

WASHINGTON, D. C., 8. feb. Senat ni hotel včeraj vrnil komiteju predloga za kontrolo radija, ki bo dobila kmalu postavno veljavnost, ker se je tudi poslanska zbornica sprejela predlogo. Za predlogo je glasovalo 48 senatorjev, proti nji pa 20.

Ujet protirevolucijski junar.

MOSKVA, Rusija, 8. feb. Ivan Osipenkov, prejšnji korist in važen član Rasputinove klike, ki je vladala v Rusiji v zadnjih dneh zarjava, da naša sovjetna polica ga je iskalna vse leti tudi njegove protirevolucijske knjizice.

Novice iz Jugoslavije

Čudna so pota ljubezeni.

O tem pričajo vsakovrstni dogodki, zločini in tragedije, ki imajo večinoma vsi isti izgovor — ljubezen. Radi ljubezni se pretepoj vaški fantje, radi ljubezni se krogajo ženske, in radi ljubezni si je že marsikak sicer pošten moški umazal roke celo s človeško krvjo.

Slična tragedija se je nedavno odigrala v bližini Ilidža v Bosni. 45-letna posestnica Maja Radojević se je zaljubila v jedva 20-letnega fanta Pero Josipovića. Radi ljubezni se je že marsikak sicer pošten moški umazal roke celo s človeško krvjo. Nekega dne je pa pobledela in ga kmalu izsledile. Josipović je začela veneti. Ni minilo leta, ko je brez oklevanja priznal zločin. Iz rodila krepkega otročišča.

Naslednjega dne se je vest o u

mori kmalu raznesla po okolici in sum je padel najprej na njego.

Priča se je razveljavila.

Način na kateri je bilo bilo

zadnjega dejanja

SPOMINI FRANCOSKEGA VOJNEGA DETEKTIVA

po "Narodnem Dnevniku",
C. H. LUCIETO

(Nadaljevanje)

Stevilka podmornika ni bila vima, toda nobenega dyoma ni bilo o njegovi narodnosti z ozirom na zastavo, ki so jo bili mornarji, prinesli na suho.

Natančno sem si zapomnil kraj in tudi označil na karti točno mesto, kjer se je nahajal podmornik. Potem sem nadalje opazoval mornarje.

Bila je že dve ura, ko je oficir, ki se je nahajal na krovu, zaklical povlej, katerega nisem razumel. Mornarji, ki so bili na suhem, so takoj pogasili ogenj in pospravili ostanke pojedine. Dva med njimi, ki sta bila menda podčastnika, sta se podala na krov v čolnu, ostali pa so šli k neki pečini in zvali v stran dve veliki skali, ki sta zadrževali vhod v podzemsko jamo.

V tej jami se je nahajalo njih skladisce za hrano, gorivo in streličje.

Zginili so v jamo in prinesli iz neje zaboje masuta, več posod strojne masti, živil in dva torpeda.

Vse to so s precejšnjem težavo spravili na krov. Potem je podmornik odpeljal na morje in ko je bil izven člana, se je potopil.

Ko sem se zasigural, da nihče izmed moščev nima postal na suhem, sem stopil k skalam, ki so skrivale vhod v jamo. Skušal sem jih zmanjšati v stran.

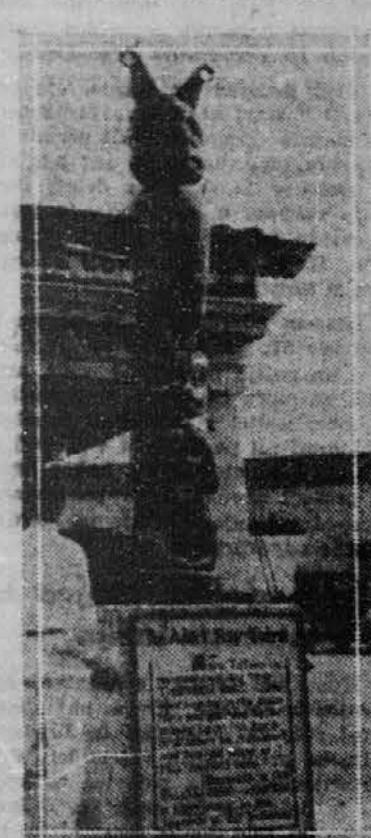
Nato sem zoper odšel in se sezkal s svojima tovarisema na dogovorenem mestu.

Bil sem si torej na jasnem gledede podmornika, hotel sem pa še dobiti, kdo mu je dobavljal njegovo potrebuščino.

Naslednji večer sem žal na podlagi poizvedovanja svojih tovarisev pri glavnih trgovih v Kotoru, na carinarni in pri narodnih Črnooregih dognal, da je bil gostilničar tisti, ki je preskrboval podmornik z vsem potrebnim.

Ta možak je bil eden takozvanih "dvojnih agentov", to se pravi.

Dobra reklama.

Pred neko gazolineko postajo v Los Angeles se nahaja originalni indijanski totem, ki vzbuja občino pozornost mimovozečih avtomobilistov.

Vsekakor je bil eden takozvanih "dvojnih agentov", to se pravi.

Z. O. 3.

Ob 2. uri 6. minuti zjutraj je prišlo 5 podmornikov iz severne smeri v pristanišče.

Ob 11. uri 30 min. so trije od teh podmornikov odšli v južni smeri.

Ob 18. uri sta prišla v pristanišče dva podmornika in dve veliki torpedovki. Petnajst minut pozneje sta prispevali dve drugi torpedovki in štiri podmorniki. Teh

da je deloval obenem za zavezničke in za centralne države. Ta Dahmance je bil torej zelo nevaren človek.

Predno smo se odločili, kaj bomo z njim storili, sem naročil našim prijateljem v Kotorju, naj se ga čuvajo in naj strogo pazijo manj. Naslednji dan nas je italijanski "silur" priseljek iskal na dogovoren mesto. Tako ko sem se vrnil v Tarent, sem se javil admiralu, poveljnemu pristanišču in mu poročal o uspehu svoje misije.

Osem dni pozneje so položili pod morske mine pred podmornikovim skladiscem in ko se je vračal je trčel ne eno izmed njih in zletel v zrak. Dan poprej sta ga že bili zadeli dve granati rušilca torpedov, ki je nato s strelji svojih topov uničil podzemsko jamo in skladisce v njej. Lahko si mislite, da je bil to krasen umetnali ogenj.

21. poglavje.

STRAHOVITO DELOVANJE NEMŠKIH PODMORNIKOV

Ako se upajo nemški pisatelji govoriti o strogo medzavzemske blokade, smo upravičeni jim odgovoriti, da ni bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi z navdušenjem zapuščali svoja pristanišča, in se podajali na lov na podmornike, kadar so nam javili, da se je eden teh piratov pokazal v onem delu morja, ki smo ga imeli braniti.

Večkrat so se ljudje spraševali, kako smo naredili, da smo sledili nemškim podmornikom, kadar so zapustili svoja oporišča v Zeebruggu in Ostendu.

Čeprav moram biti diskreten—videli boste takoj zakaj — hočem vam stvar razjasniti.

V principu so smatrali Nemci, ko so imeli zasedeno Belgijo, vse Belgijee za špione v službi zaveznikov. Zato so tudi organizirali v Belgiji protišpijonažno omrežje, ki ga je bilo zelo težko predrediti.

Klub temu pa se imamo zahvaliti patriotizmu nekaterih Belgijev in neustrašenosti naših agentov, ki smo jih mogli izkreati v Belgiji, da smo dobili dan za dnevnoročila o pribolih in odhodih nemških vojnih ladij v teh pristaniščih za podmornike.

Vsekakor je bil eden takozvanih "dvojnih agentov", to se pravi.

Z. O. 3.

Ob 2. uri 6. minuti zjutraj je prišlo 5 podmornikov iz severne smeri v pristanišče.

Ob 11. uri 30 min. so trije od teh podmornikov odšli v južni smeri.

Ob 18. uri sta prišla v pristanišče dva podmornika in dve veliki torpedovki. Petnajst minut pozneje sta prispevali dve drugi torpedovki in štiri podmorniki. Teh

da je deloval obenem za zavezničke in za centralne države. Ta Dahmance je bil torej zelo nevaren človek.

Predno smo se odločili, kaj bomo z njim storili, sem naročil našim prijateljem v Kotorju, naj se ga čuvajo in naj strogo pazijo manj. Naslednji dan nas je italijanski "silur" priseljek iskal na dogovoren mesto. Tako ko sem se vrnil v Tarent, sem se javil admiralu, poveljnemu pristanišču in mu poročal o uspehu svoje misije.

Osem dni pozneje so položili pod morske mine pred podmornikovim skladiscem in ko se je vračal je trčel ne eno izmed njih in zletel v zrak. Dan poprej sta ga že bili zadeli dve granati rušilca torpedov, ki je nato s strelji svojih topov uničil podzemsko jamo in skladisce v njej. Lahko si mislite, da je bil to krasen umetnali ogenj.

21. poglavje.

STRANOVITO DELOVANJE NEMŠKIH PODMORNIKOV

Ako se upajo nemški pisatelji govoriti o strogo medzavzemske blokade, smo upravičeni jim odgovoriti, da ni bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili nevarnosti, da izgubima vojsko.

Zato smo tudi znavili, da je bila ta blokada nikoli tako stroga kot ona, ki so jo skušali upovestiti na ta način, da so orpedirali na stotine ladij, ne da bi se brigali za njih zastave in upozorili!

Naš odgovor je bil strašen in umenjejo. Saj drugače nismo mogli odgovoriti! Kajti že bi se bili obotavljal uporabiti vsa sredstva, da preprečimo podmorskovo vojno, bi se bili izpostavili

SKRIVNOSTNA GOSPA.

ROMA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Napočilo je solnčno jutro in dišalo je po dežju in jesenski svetosti. Smejhala se je ljubečima nasproti. Juliani ji je zašepetal v uho, kaj se je zgodilo ter dostavila:

— Čuj, Uršula, meni se je sanjalo v tej noči, da si ti podrla zid. Kako čudno naključje!

Pogledi dokterja so se križali z onimi Uršule in oba sta rekla ob istem času: — Res čudno.

Nato sta šla ljubeča se k Just Rodenu. Slednji je sicer izprva nekoliko klekl in divjal, kmalu pa popustil. Zakaj bi se upiral? Ljubil je Juliano ter bi jo rad videl srečno.

Teta Elizabeta je napravila obraz Kasandre.

— Črna, molčeča gospa se je zopet vmešala in čeprav je storila dosedaj vedno le dobro, ostane vendar celo stvar skrivnostna. Strušna je misel, da ima človek krog sebe bitje, ki je umrlo že pred sto leti.

Hišni gospodar je imel pogovor z ženo in sestro. Obe je poklical k sebi v svojo delavnico. Ko so vsi trije sedli, je pričel:

— Jesen je v tem delu skoro lepa kot pa je bilo poletje. V zadnjih letih smo se moralci odreči marsičemu, a sedaj gre navzgor. Že tev je bila izvrstna in če vas veseli, si lahko privočite sedaj par tednov počitka. Radi mene greste lahko v Baden-Baden ali celo Meran. Živecem Konstance bo dobro prijal oddih in ti, Elizabeta, se bo lahko nekoliko oprostila revmatizma.

Obe dami sta se spogledali, skrajno začudenji.

Že dolgo časa so postala potovanja za prebivalce Trenberga praveči luksus.

Kako se je moglo to tako naenkrat izpremeniti?

Just Roden se je naširoko nasmehnil.

— Na vajine presenečene obraze pa res nisem bil pripravljen. To mi dela prav posebno veselje. Ve ljube, s Srednjim vekom prepojene ženske si lahko odpočijete za par tednov, ne da bo vam bilo treba delati si s skrbki raditega. Premislite si, kam hoste šle in nato naprej!

Njegova žena se je ozrla skoro ljubezljivo nanj.

— Just, ta izgled je preveč krasen, da bi smela verovati vanj.

Prekinil jo je veselo:

— Neumnost, stara, bodi zadovoljna.

Tedaj sta mu prikimali obe dami. Čeprav sta obe ljubili svojo domačino, sta si vendar želeli priti za nekaj česa v pestro zunanjje življenje, za katere sta izvedeli dolgo vrst let le skozi liste.

Izbrali sta si Baden-Baden, kateri kraj sta poznali že od prej.

— Če bi ne bilo tukaj Uršule, bi si ne upala proč, — je menila gospa Konstanca, — a dobro se je prilagodila razmeram ter ve za vsako najmanjšo stvar, kot da je živila tukaj že sto let.

Elizabeta se je pomembno nasmehnila.

— Se ne soglaša, da je živila tukaj sto let, pač pa je resnica, da je mrtva tukaj sto let.

Just Roden je zmajal z glavo.

— Pusti take neumne dovtipe. Če se jih rabi v zvezi z Uršulo, so naravnost neokusni.

Elizabeta Roden je pokazala bratu nekoliko razaljeno lice.

— Zakaj si vedno tak oster, kadar se dotaknem take zadeve? Lahko je neumnost in lahko se smeješ temu, a jaz ti rečem, da nisi na jašnem niti ti glede Uršule.

Hotel jo je prekiniti, a zopet se ni pustila motiti.

— Ne, ti nisi popoloma na jašnem gleda Uršule. Tvoja narava je takorekoč preveč robustna ter sploh nisi dostopen preknaravemu. Kljub temu pa stoji pred vprašanjem, na katero ne moreš odgovoriti.

Zopet jo je hotel prekiniti, a zopet mu tega ni dopustila.

— Mislim da je čas izgovoriti se, Just, kajti mi vsi, ki pripadamo družini, smo istih misli, mislimo isto, namreč to, da se je na Trenbergu vse izpremenilo na boljše, odkar se mudi tukaj Uršula Malec. Strašni vihar, ki je divjal, predno smo govorili o črni, molčeči gospoj, je nenadno privedel Uršulo med nas. Povsem temno je, kako je prišla k nam v takem vremenu s postajev, ker ne verujem, da je ni nikdo videl. Mi vsi smo se bali toče, kajti oblaki so segali, sivo in težko, skoro do zemlje. Komaj pa je prišla Uršula, ko je izginilo neurje ter je bila kot namah odstranjena vsa nevarnost.

V eni sapi je nadaljevala:

— Tebi je bila odpovedana hipoteka, nove nisi mogel dobiti in to je spravilo Trenberg v sloves, da nimamo nobenega kredita več. Trdorsčni upnik pa je postal mehak kot vosek, potem ko je imela Uršula skrivnost, kratek pogovor z njim. Ponudil ti je celo hipoteko na tak način, da je ne more sam odpovedati. Skoro si ga zadal, včer in mesto da bi te naznani oblasti, se je celo opravičil pri tebi.

Postajala je vedno bolj razvjeta.

— In nato je sledil slučaj Juliane. Ti in Konstanca sta ji prenovedala vsako občevanje z dr. Surensem. Prisegel si, da ne bo dal preje svojega blagoslova, dokler se ne bo podrl starci zid, o katerem si menil, da bo držal še najmanj pol stoletja. Kakorhitro pa je zataupala Julianu svoji sorodnici srčno bolest, ki jo je tlačila, se je podrl zid in Juliani se je v isti roči sanjalo, da ga je Uršula podrla s svojima lastnima rokama. Že dolgo niso polja Trenberga tako bogato obrodila kot letos in sadno drevje se skoro podira pod težo božjega blagoslova. V hiši, kuhi in splošnem gospodarstvu se spozna Uršula kot da je zrasla tukaj in cesar se dotakne, se ji posreči. Poleg tega pa govor je, če jo človek vpraša, a v splošnem drži stisnjeni svoji nji, intelektualno elito cele Italije.

Elizabeta Roden je sklenila svoji roki v naročju ter se naslonila na nazaj.

— Tako, sedaj sem po vrsti ponovila, kar vzbuja v meni misel, da se dogaja na Trenbergu nekaj, kar presega pamet navadnega človeka.

Just Roden je dotedaj mirno sedel na svojem stolu. Tedaj pa je potisnil stol nazaj, vstal ter pričel nemirno hoditi po sobi gorindot.

— Vse to, kar čenčaš, Elizabeta, je nuemnost. Ne zameri mi, a v svoji starosti bi bila lahko malo bolj razumna. Priznavam, da se čudi par slučajem, a tudi ti bodo s časom pojasnjeni.

Njegova žena je vstala, ga prijela za roko ter prisilila, da je obeta.

— Ne prepričaj se, prosim vaju. Preprič je grda stvar. Uršula je postala za nas vse blagoslov in pred par dnevi sem jo našla, kako je živila pred sliko svojega moža. Hotels mi je prikriti sledove svojih živil, ki so pogbenili iz Italije v Francijo, Švicero in Avstrijo, da so

ZAVOJEVALCA SEVERNEGA TECAJA

Richard E. Byrd in Floyd Bennett, ki sta prva dospela v aeroplantu nad Severni tečaj, sta bila povisana v službi. Byrd je postal commander, Bennett pa warrant officer machinist.

Hišni gospodar je zrl zamišljeno predse.

— Te solze so bile resnične človeške bolesti. Uršula je pač morala prenesti obilo mero bede in skribi. Visela je baje z naravnost fanatično strastjo na svojem možu. Več mesecov je sedel radi poverjenja v preiskovalnem zaporu, dokler ga niso našli neqga dne mrtvega v celici. Zastrupil se je in to ni dalo njegovi ženi najbrž do danes miru. Preiskava ni ugotovila, kdo mu je prinesel strupa.

Konstanca je rekla mehko:

— Uboga, mlada stvarica se mora, smiliti človeku, kajti tudi njeni dečki je umrlo. Nikdo ji ne more zameriti, da govoriti le malo. Taka preteklost mora napraviti človeka molčečim.

Elizabeta bi rada napravila še eno pripombo, a si ni upala. Precej je visela na bratu ter ga ni hotela razkračiti.

Načrt za potovanje v Baden-Baden, kakorhitro je bil določen, je bil hitro prestavljen v dejstvo. Juliani, najstarejša obeh sestra, je smela tudi odpotovati. Just Roden je bil mnenjen, da bo mala ločitev izvanredno dobra za oba zaročenca. Uršula pa je dobila od gospa Konstance, naročilo, naj jo dobro zastopa, nakar je tropere na deteljica odpotovala.

Herbert in Uršula sta spremila odhajajoče na kolodvor, nakar sta se odpeljala nazaj na Trenberg.

Uršula je bila danes prvkrat izza daljšega časa prostejša. Bila je bolj vesela in to se je tudi razodevalo na njenej obrazu. Drugače tako bleda lica so kazala rožnat odsev in krog njenih ustnic se je pojavil lahen usmeh.

Herbert je držal vajeti zelo malomarno, kajti konjiči so poznali svojo pot. Le sempatam sta se pomenkovala o splošnih, vsakdanjih stvarach.

Herbert je komaj vedel, o čem govorji. Smatral je za veliko resno, da se je smel voziti sam z Uršulo Malecovo skozi solnčno jesensko jutro in da je smel sedeti poleg nje.

Kako ljubka in očarljiva je bila Uršula!

Že dolgo časa je vedel, kako sladka mora biti zavest, da je človek deležen njene ljubezni, a še nikdar si ni bil na jašnem glede tega, če bi bila Uršula v resnici prava žena zajti. Danes pa, naenkrat, je vedel to. Nobena druga razven Uršule, bi mu ne mogla nuditi pristne, prave sreče.

(Dalej prihodnjič.)

Mussolini izganja poštene Italijane.

Mussolini pošilja italijanske intelektualce in liberalce na jetniške otroke, kjer se morajo družiti z najnižjimi zločinskimi sloji. — Ti otoki so hujši kot je bila nekdanja carska Sibirija.

Iz Pariza poročajo:

— Italijanska Sibirija, v katero se je pošiljalo politične sovražnike fašističkega režima, obstaja iz večjega števila malih otokov brez vode v bližini Sicilije. Te otroke se je uporabljalo kot "Hudice otroke" za deportacijo zločincov.

Brez vode v bližini Sicilije. Te otroke se je uporabljalo kot "Hudice otroke" za deportacijo zločincov.

Predvabilstvo je eno najbolj pojavljajočih Evropi in italijanska vlad je se moral da se morala vedno boriti proti najhujši obliki človeške trgovine, ki je doma na teh otokih.

Vasi, v katerih morajo živeti številni največji učenjaki dežele na temelju obsohd fašističkih sovražnikov, in dejansko pisanje je izvršil neki italijanski časnikar, ki je bil preje uredniček velikega italijanskega lista. Kot številni italijani ne piše pod svojim lastnim imenom, ker se boji za svoje sorodnike v Italiji, ki bi morali vedno biti prisiljeni na krovom ter onemogočiti življenje.

Poročilo se glasí:

— Prisiljeno bivalisce (domicilio coatto) iz političnih razlogov v Italiji je nekaj hujšega kot so bile deportacije tekom caristične vlade v Rusiji. Tam so bile deportirane osobe obsojene od rednih sodnikov. V Italiji pa določata deportacijo krajevni fascistični sodelniki. V Italiji pa določata deportacijo krajevni fascistični sodelniki. V Italiji pa določata deportacijo krajevni fascistični sodelniki.

— V vsakem mestu in trgu pripravita fascio in policija seznam obsojencev, katerih nismo dosegli, da ne morejo več

— V vsakem mestu in trgu pripravita fascio in policija seznam obsojencev, katerih nismo dosegli, da ne morejo več

— V vsakem mestu in trgu pripravita fascio in policija seznam obsojencev, katerih nismo dosegli, da ne morejo več

— V vsakem mestu in trgu pripravita fascio in policija seznam obsojencev, katerih nismo dosegli, da ne morejo več

— V vsakem mestu in trgu pripravita fascio in policija seznam obsojencev, katerih nismo dosegli, da ne morejo več

jo, so vedno arrestrirane par dni pred pravorekom komiteja. V splošnem ne vedo, zakaj so v ječi in česa se jih dolži. Njih družine pogosto ne vedno dneve in tedne, kaj se je zgodilo z njimi. En dan ali celo le pa ur pred deportacijo, se obvesti družine in najbolj patetični prizori se odigravajo nato v jetniških celicah. Sorodniki smoje videti obsojene može le za deset minut.

— Mussolini skuša natveziti zunanjemu svetu, da je "domicilio coatto" ali prisilno bivanje le izolacijska odredba proti nevarnemu političnemu elementu. To pa ni resnica. V splošnem so to osebe, ki so se že zdavnaj umaknile iz politike, nedolžni idealisti ali pa profesionalci, odvetniki ali zdravnik. Pogosto jih pošiljajo v deportacijo njih ljubomurni fašistički tekmevalci iz trgovskih ozirovo.

Deportira se jih na otroke Ustie, Pampedusa, Favignana, Pantelleria, — zlokobna imena, katera se čujejo v povestih o roparskih zločincih. Ti otoki so umazani, zapuščeni, pleni malaereje ter brez vegetacije ali vode. Preje se je pošiljalo tjakaj le "oatte", prisiljence, nepolobljive zločince, ki so bili po številnih obsodbah izgnani iz civilnega življenja.

— Za te se je gradilo mizerne male koče iz lesa in blata, brez zraka in luči. Malo in zelo ubogo prebilalstvo teh otokov izkorisča te bednje, ker vzame od njih parcentov, katere dobre do vlaže ali od svojih družin.

— Socijalno življenje na teh otokih je primitivno in strašno. Neprestano se pojavljajo sporji, zločini in vse oblike degeneracije. Domačevale se je, da se bo nedolžne politične deportirane odločile od teh nevarnih zločincov, a dobro izobražene može ter poštene ženske, vajene misli prosti in pošnosni, se je prisililo, da žive skupno v kolonijah s temi navadnimi zločinci.

— Velik del političnih pregnanc se nahaja sedaj v Usticu, na otoku, ki je dolg dve milji in pol. Neprestano se pojavljajo sporji, zločini in vse oblike degeneracije. Domačevale se je, da se bo nedolžne politične deportirane odločile od teh nevarnih zločincov, a dobro izobražene može ter poštene ženske, vajene misli prosti in pošnosni, se je prisililo, da žive skupno v kolonijah s temi navadnimi zločinci.

— Velik del političnih pregnanc se nahaja sedaj v Siciliji, na jugozahodnih območjih Sicilije, kjer se privaja voda s Sicilijo in Jadernicah, a večkrat ostane otok brez vode po več dneh. Politični deportirani bi morali živeti v trdnjavah, Santa Catarina, v katerih prav tako nobenega prostora ter žive sedaj v vulkanskih duplinah, v katerih nujno tudi vsakovrstne mreže.

Na otoku Favignana so pregnanci nedolžni koncentrirani v trdnjavah Santa Catarina, v katerih prav tako nobenega prostora ter žive sed